инв. № 35
116

чрез, но благодетели ѝ когато изчезнал с него; да
е чрез на разума — надпреварата на всички — и трудно се изказва безпре-
дметно чрез." Общежие изгоряло и чрез изгорения; —
свети Иван влязал пак в горещо рыдание.

Това е само сказаното — нашата надпревара
и неотлитен труд изтръгнаха биографии, да се
~~[illegible]~~ сказ~~[illegible]~~, то и книго нема
никого на не е изразено на власеоч от
мерне да ги чете. ~~Тогда вдъхновение е забе-~~
~~в сказаното, че се изнася за смъртта на св.~~
~~Иванов~~ — Етно нѣй дъхъ на свещ. сръдце
не само се вчел до рай, а изпълнил и
до пръма Божий. (Добре не знаем да
го вдъхне, какъв подвиг, от кой извор, защо се, запъхан от
физическите деби и умствена.) Нагледнал го Бог, и
~~на~~ изрекъл и рекъл: „Твойто сердце е вне-
рно, твойто ръка е пръгнато от ревнадуши. Сре-
на Божия; ~~аз~~ ти в безмъдрецо. Умри!" —
В прилъгъ на св. Иванов, описано нашето подви-
зи сиг Бога, се казва не нещо друго, но е
и (бъдещ) ~~рай~~ на ~~рай~~ на.

Мощите на свети Иванов и досега ѝ в обител-
ата, но дъхъ — от свещ. му дъх не е останал